

Wallu:

Maailman jännin päivä

(Poikien keskus/Kirjapaja) 48 s./mv

Lämsänperäläiset

(omakustanne) 36 s./mv

Wallu on ns. alkuopetukseen erikoistunut peruskoulun luokanopettaja **Harri Vaalio**, jonka sarjakuva- ja pilapiirräntäharrastukset ovat perineet voiton varsinaisesta leipätyöstä. Maikantointa sivuten Wallu sai kuningasajatuksen laatia albumi, jolla voi perehdyttää pienokaisia koulussa vastaan tulevaan aivan outoon maailmaan.

Täyspitkän alpparikoulutuksen jokaisella sivulla on jokin uusi asia. Sivulla 24 kirjan sankari Jussi törmää tulevaan opettajaansa. Sivun alareunassa on ladottua tekstiä vanhemmille vinkiksi: "Opettajasta tulee uusi tärkeä ihminen lapsellesi. Auta tämän ihmissuhteen kehittymistä myönteiseen suuntaan." Seuraavaksi tenavat ryntäävät koko sivun kuvassa luokkaan, jolloin "tästä kuvasta voit käydä lapsesi kanssa läpi koulun erikoissanastoa, kuten pulpetti, piirtoheitin, lukujärjestys yms." Heh-heh.

Touhu ei silti ole ylirasittavaa 'katso-tässä-on-pallo'-tolkutusta. Niinkin voisi luulla. Wallu selvästi tuntee asiansa kokemuksesta ja luottaa myös lapsen ajattelukykyyn. Itse asiassa vinkit aikuiselle väelle on väännetty enemmän rautalangasta.

Kirjaa yritetään kaupata kunnille. Jotain tällaista on kaivattukin, luulisin. Ennen lukutaidon oppimista ja sen jälkeenkin moni asia valkenee paremmin sarjakuvan voimalla.

Wallunkin kirjassa näkyy työstämisen nopeatahtisuus. Sommittelu ja kuvakulmain valinta on perin monotonista. mahdollisimman yksinkertaiseen ja yksiselitteiseen jälkeen on varmasti tähdättykin. Ei kannata puhua taiteellisista arvoista tällä kertaa. Kuusivuotias serkkuni menee ensi syksynä kouluun; hän on silloin oikea henkilö jakamaan kritiikkiä Maailman jännimmästä päivästä.

Itse lukaisen pikkuvihkosen lämsänperäläis-strippejä. Wallu on paitsi peruskoulunopettaja niin myös Suomen kiltein piirtäjä. Turhankin kiltti ja tasa-paksu yleensä. Lämsänperäläisissä hän on kuitenkin parhaimmillaan.

Täysmykkä sarja vyöryttää tiskiін ihailtavalla joustavuudella gageja yhden toisensa perään. Jussipaitainen hyvätuulenhahmo kohtaa esineiden maailmassa tuoreen tuntuisesti keksittyjä pikkuyllätyksiä, jotka istuvat luontevasti strippisarjakuvaksi. Yllättävissä rinnastuksissa moukarinheittohäkki saattaa paljastua katiskaksi ja järvenselältä nouseva aurinko jättimäiseksi hehku-lampuksi kantoineen pälvineen. Lajityypin pahimmat karikat kierretään kivasti.

Sama juttu pätee Wallun piirrostyyliin. Hänen juttujensa sivukokonaisuuksista jää liian usein hieman sekava vaikutelma, vaikka tyylin sinänsä pitäisi olla selkeyden tunnusmerkit täyttävää. Parinkolmen ruudun Lämsänperäläisissä homma pysyy hanskassa.

Jussi Karjalainen